

LBRIS

We know
books

Editor: Vasile Burlui

Redactor: Cătălina Cotoman

Tehnoredactare: Florin Georgescu

Copertă: Florin Georgescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOBOC, MIHAELA ROXANA

Așa să nu iubiți / Mihaela Roxana Boboc. - Iași : Cartea
Românească Educațional, 2024

ISBN 978-606-057-336-4

821.135.1

Mihaela Roxana Boboc

Așa să nu iubiți

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași, 2024.

Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2, Iași – 700124

www.ecredu.ro

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Azi	5
Ieri	7
Mâine	8
Și mai departe... ..	9
Dorul	10
Sticla cu otravă	11
Vitraliu	12
Nimeni	13
Himeră	14
Un răvaș	15
O lume nevăzută	16
Gutuia din geam	17
Cară apă cu ciutura	18
Ca o mamă	19
Primește euharistia	20
Fără plasă de siguranță	21
Iese sânge și apă	22
Copila	23
Cât un vers alb	24
Octombrie	25
Așa să nu iubiți	26
Ziduri	27
Fricile	28
Aluatul	29
Vara lui 2008	30
Spitalul cu voci de copii	32

Gânduri ionizate	33
Iulie	34
Primiți cu colindul?	35
O gură de vin	36
Moarte lentă	37
Fire de tensiune	38
Fură timpului o coastă	39
Început de februarie	40
Unde încapă fericirea	41
Pariul cu poezia	42
Fata morgana	43
Tu erai al meu	44
Întâmplarea	45
Poezia	46
Poemul nimănuși	47
Pofte	48
Adunarea	49
Scăderea	50
Ordinea lucrurilor	51
Jumătate	52
Duminica	53
Despre tine	54
Peisaj	55
Ziua mea	56
Iasomie	57
Sarcina	58

3 octombrie, tu...	59
Vindecare	60
Final de drum	61
Ziua Z	62
Zâmbetul Larisei	63
Noaptea dintre ani	64
Cămașa de forță	66
Dimineața	67
Ziua poeziei	68
Monalisa	69
De dragul poeziei	70
Golgota	71
E miezul nopții, adame	72
2 aprilie	73
Alte cuie	74
O altă facere a lumii	75
Litera dură	76
Pură coincidență	77
Răgaz	78
Lăstari	79
Dragostea nu are casă	80
Un fir nevăzut	81
13	82
Steagul alb	83
Sufletul	84
***	85
***	86
***	87

***	88
***	89
***	90
Ghilotina	91
OpenAI	92
Scânteia	93
Contraste	94
Ultimul vers	95
Eclipsă	96
Poeme fulger	97
Macedonia	101
Post scriptum	104

*Copiiilor mei: Emanuel, Tatiana și
Larisa!*

Azi

m-am trezit goală
visele fugiseră într-un loc călduț
pisicile se întindeau leneșe pe calorifer
am deschis lumina în baie
am verificat respirația copiilor
nu m-am privit în oglindă
am deschis frigiderul cu ochii în poza motivațională
nu știu ce am scos din frigider
sunt momente când tot ce scoți rămâne în tine
ca o tumoare a cărei rezecție e inutilă
se hrănește din tine cancerul zilelor
îi întind și iubirea asta
de care nimeni nu are nevoie
așez pe masă o cutie de lapte
pachetul de unt
felia de pâine
le uit acolo
verific respirația copiilor
una dintre pisici doarme acum în capul Taniei
știe ea de ce
știu și eu dar mă prefac că este bine
mă duc spre baie
oglindea mă privește cu mirare
pielea feței se descuamează din ce în ce mai tare
creionul dermatograf conturează ce a rămas viu

verific din nou respirația copiilor
modul cum urcă și coboară pilota ca un balon care refuză
să zboare
mi-aduc aminte că mâncarea a rămas pe masă
întind untul pe pâine
mănânc în picioare pregătită de orice
ascult din nou respirația Taniei
pisica e încă acolo
amestecată cu părul ei negru
cu frica mea de smoală
creionul dermatograf e rezistent la apă
altfel m-aș prăbuși în mine
poza de pe frigider zâmbește și o iert
nu știa nimic despre mine
respirația ei se aude dincolo de zid.

Ieri

gândul s-a întors vulnerabil
ca o scrisoare pe care o lipești la colțuri
după ce o citești de parcă nu ar fi existat
cuvântul
imaginea
chipul iubitei se preface lent în nimic
nu ninge
sărbătorile se apropie de final
ultimele rămășițe de lumină se culeg și se pun în cutii
vom redeveni noi înșine
ne vom trezi și nu vom spune bună dimineața
poate vom spune noapte bună
dacă nu ne va fura somnul
sau zilele
sau viața asta
am cerut ceva de la tine
și ai râs
neștiind cât mi-a trebuit să scriu
ceva ce nicio femeie n-ar trebui să ceară vreodată.

Mâine

e joi de bobotează
apele se sfințesc
oamenii merg grăbiți să apuce o sticlă cu agheasmă mare
neștiind nimic despre rostul ei
botezul începe cu lepădarea de sine
ca pe o piele care necrozează
întinerim spre rai
îmi răspunde Tania
când îi spun că mă îndrept spre al patrulea prag
îmbrățișez frica și aproape ninge.

Și mai departe...

o succesiune de zile
în care mă opresc din scris
vreme de săptămâni
tăcerea ține loc de cuvânt
vine o vreme când trebuie să te retragi
lași locul altora să își spună povestea
devii ascultător fidel
ieși apoi pe acea ușă construită doar pentru tine
și stai acolo asimilând
zgomotele și vorbele, scrisul și plânsul
înainte de a te întoarce la ceilalți
sapi în tine șanțuri de cuvinte
nu te oprești nu ai voie nu știi ce rămâne
dar te întorci abia când ultimul cuvânt a rodit în tine
înăuntrul lucrurilor se aude o inimă bătând
cât timp e vie
arșița poate fi stinsă
ca un chiștoc de țigară de buza scrumierei
atât mi-a rămas de la tine
înainte ca porumbelul să iasă pe fereastră
botezând cuvinte.

Dorul

Mă liniștesc după ce scriu
între salvator și victimă e doar o respirație
pasul pe care îl faci înspre celălalt
te poartă pe un culoar lung
cu fricile aliniată ca niște căpățâni
luminează craniul cuvintelor
ține garda sus
trosnesc oasele ca o spovedanie ascunsă
la pieptul tău
rolurile se inversează
respirațiile se cufundă una într-alta
o matrioșcă în care viața se cuibărește plâpând
desfac lemnul
până la ultima formă
un embrion de poezie păstrează poziția fetus
nu deșira poeme
o singură mamă poate naște dorul
călătoresc prin lume cu ranița în spate
călătoresc prin tine
fără popas.

Sticla cu otravă

Eram cu Tania la psiholog
deodată văd sticla cu otravă
cu eticheta pe care ai desenat un craniu
te văd deschizând-o și ducând-o la buze
în fața mea
după o ceartă cu mama
mă văd împingând în umbră
vârsta din care mă trezesc adesea
tânjind după tată ca după un drog
ai rămas în viață atunci
te-ai dus când am învățat să te iubesc
de atunci am mai iubit o dată
o păzesc nopțile de ea însăși
când pun capul pe pernă
lângă mine așez sticla cu otravă
pe care nu am desenat niciun craniu
linia între viață și moarte
seamănă cu fetița care aprinde chibrituri
cât timp aprinzi chibritul există speranță
cât timp nu mă uit în urmă
în mine crește o mamă fericită.